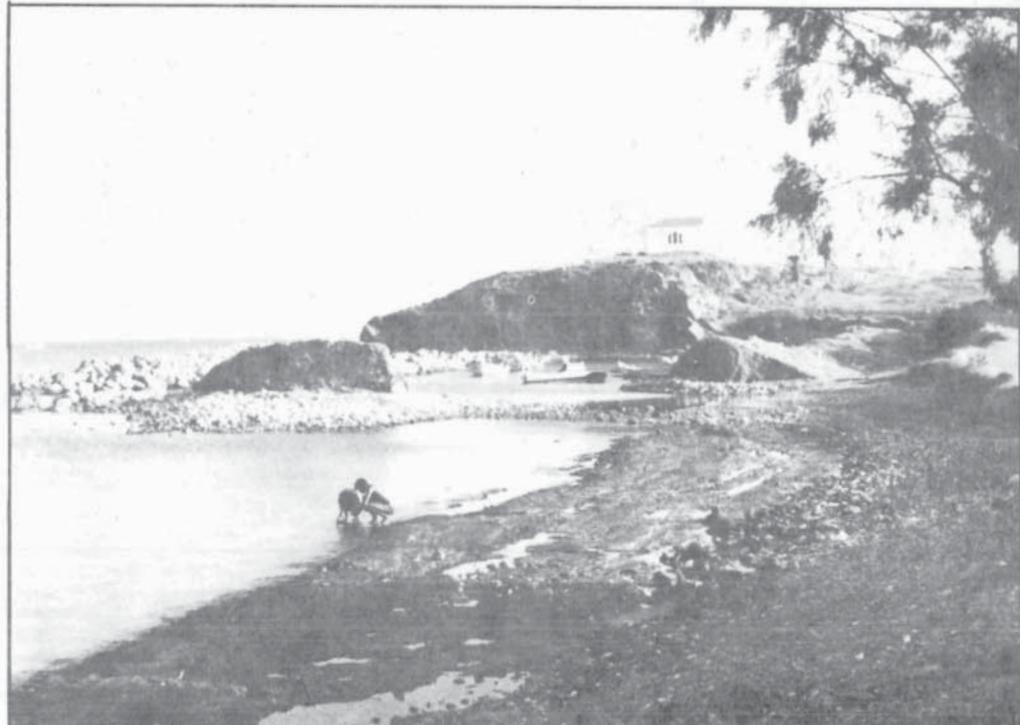

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΦΗΚΕ

αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΝ ΛΕΣΒΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

Άποψη Ακρωτηρίου Αγίου Φωκά
(Φωτ. Στέλιου Λαμπρινίδη)

ΤΕΥΧΟΣ Νο 2 - ΕΤΟΣ Δ' - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 86

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε, όσοι θέλουν να γράφουν άρθρα ή δοκίμια για την εφημερίδα να τα στέλνουν έγκαιρα στα γραφεία του Συλλόγου: Νικηταρά 8 - 10, Αθήνα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Η εφημερίδα μας διανέμεται δωρεάν. Οι προσφορές είναι προαιρετικές και δημοσιεύονται στον «Αντίλαο της Βρισάς».

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ όσους έχουν συγγενείς στο εξωτερικό να μας γνωρίσουν την διεύθυνσή τους για να τους στείλουμε τον ANTI-LAŁO της ΒΡΙΣΑΣ.

Όσοι γνωρίζετε αλλαγές πηλεφώνων ή διευθύνσεων ενημερώστε μας.

Όσοι έχετε παλιές φωτογραφίες (με την υποχρέωση επιστροφής) στείλτε μας για να τις δημοσιεύσουμε.

αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

Νικηταρά 8 - 10 1ος όροφος
ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 3225181

ΤΕΥΧΟΣ No 2

Επιμέλεια Έκδοσης
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Το Περιοδικό συντάσσεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και συνεργάτες

Υπεύθυνο σύμφωνα με το νόμο το Διοικητικό Συμβούλιο

Πληροφορίες κλπ.
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ
ΤΗΛ 3225.181

Φωτοσύνθεση - οφεστ
Σταμ. Χατζηγιάννης
Ιμβρου 5 - τηλ. 2517.405
Ν. Ιωνία 142 32 - Αθήνα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Βρισαγιωτών της Αθήνας ανακοινώνει ότι: εν όψει των ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ του ΟΚΤΩΒΡΗ ΟΥΔΕΜΙΑ ΘΕΣΗ παίρνει υπέρ του ενός ή των άλλων υποψηφίων προέδρων και συνδυασμών, εκτιμώντας την κρίση των εκλογέων συγχωριανών μας εύχεται το απότελεσμα να είναι υπέρ του δραστήριου ενεργητικού και προοδευτικού ανθρώπου για το καλό του χωριού μας.

Το Δ.Σ.

Επιτυχόντες στα ΑΕΙ

- 1) Αναγνώστου Αντωνία Δ.Δ. Διοίκ. Επιχειρ. (Α.Β.Σ.Θ.) Θεσ/νίκη
- 2) Κώσης Δημήτριος Γ.Α. Βιβλιοθ/μίας Τ.Ε.Ι. Θεσ/νίκης.
- 3) Νικολάου Ευθ. του Γεωργ. Νομική Αθηνών.
- 4) Περρή Μυρσίνη Θ.Π. Παιδαγ. Ακαδ. Μυτιλήνης.
- 5) Πετράς Γεώργ. Π.Ε. Πολιτικών Επιστ. Δημόσ. Διοίκ. Αθήνας.
- 6) Πετράς Σταύρος Δ.Ε. Μαθηματικό Κρήτης Ηράκλειο.
- 7) Πορτοκάλη Μαριάννα Κων/νου Οικονομικών Πολιτικών Επιστημών.
- 8) Σταυρουλάκη Ειρήνη Ιωάν. Νομική Αθηνών.
- 9) Σταυρουλάκης Γεώργιος Ιωάν. Πολυτεχνείο Πατρών.
- 10) Τσέλεκας Παναγιώτης Γ.Ε. Ιστορίας Αρχαιολ. Θεσ/νίκης.
- 11) Ψαλτήρας Γεώργιος Π.Α. Ιατρικό (Σ.Σ.Α.Σ.) Θεσ/νίκης.
- 12) Ψαλτήρας Νικόλαος Π.Α. Πολ/κών Μηχ/κών Ε.Μ.Π. Αθήνας.

To Δ.Σ. και τα μέλη του Συλλόγου μας τους συγχαίρει και τους εύχεται κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο τους.

‘Αποψη του χωριού μας.
(Φωτ. Στέλιου Λαμπρινίδη)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με επιτυχία έγιναν και φέτος οι δυο εκδηλώσεις του καλοκαιριού στο χωριό. Μια στις 11 Αυγούστου στην DISCO DIONYSO και η δεύτερη ο καθιερωμένος χορός του Συλλόγου μας στον ΠΛΑΤΑΝΟ στις 16 Αυγούστου.

Στην πρώτη στην DISCO DIONYSOS αν και η πρόσκληση ήταν για την νεολαία μας η οποία δυστυχώς δεν μας τίμησε και τόσο, είχαμε αρκετή προσέλευση των νέων από 25 ετών και πάνω. Ίσως κάπου να κάναμε κάποιο λάθος. Ίσως και μια απρόβλεπτη ατέλεια. Όμως νομίζουμε ότι έγινε ένα ξεκίνημα που έστω και με τις αρνητικές του πλευρές μπορεί να γίνει η αρχή με την νεολαία μας για διάλογο και πραγματοποίηση του σκοπού μας. Εμείς προτείνουμε και καλούμε τους νέους μας να έρθουν κοντά μας να κουβεντιάσουμε. Είμαστε πρόθυμοι και εδώ στην Αθήνα να σταθούμε κοντά τους αν το θελήσουν. Δεν θέλουμε να βρίσκονται μακριά μας τα νιάτα της Βρίσας. Θέλουμε και ακούμε γνώμες, ιδέες, προτάσεις για μια συνύπαρξη και μια αναβαθμισμένη ποιότητα ζωής. Ας έρθουν επιτέλους κοντά μας και θα τα βρούμε.

Η δεύτερη εκδήλωση, ο χορός του Συλλόγου μας πιστεύουμε ότι έγινε με πρωτόφανη επιτυχία. Και αυτό βέβαια δεν το εκτιμούμε μόνο εμείς το Δ.Σ. αλλά και όλοι όσοι παραβρέθηκαν σ' αυτήν την εκδήλωση.

Το φαγητό πλούσιο και καλομαγειρεμένο. 155 κιλά μπούτια κοτόπουλα, 120 κιλά πατάτες, 100 κιλά ντομάτες, 10 κιλά τυρί κασέρι, 65 κιλά ψωμί, σταφύλια και πλατσέδα (προσφορά της κυρίας Μηλιάς Π. ΔΙΑΜΑΝΤΗ) ήταν περίπου το σύνολο των προσφερθέντων φαγητών.

Πάρα πολύς κόσμος και για πρώτη φορά τέτοια συνύπαρξη. Η μουσική κράτησε μέχρι

◊

πρωϊας (περίπου 6 το πρωΐ) όλοι χόρεψαν και γλέντησαν. Την εκδήλωσή μας τίμησαν με την παρουσία τους ο παππάς του χωριού μας, οι ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ του νησιού μας κ. ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ και Σ. ΚΟΡΑΚΑΣ ο Στρατηγός κ. Ι ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ ο δήμαρχος ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΥ κ. Β. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ το κοινοτικό Συμβούλιο και ο επίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Κ. ΤΣΕΛΕΚΑΣ.

Η όλη οργάνωση έγινε από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας την κοινότητα και από δύο μέλη της επιτροπής πολιτιστικών εκδηλώσεων. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ εκφώνησε λίγα λόγια επ' εκαιρία της εκδήλωσης.

«Αιδεσιμότατε, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, στρατηγέ.κ. πρόεδρε της κοινότητας, συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας και του Συλλόγου μας. Σας καλωσορίζω σήμερα κάτω απ' τα κλαδιά του γεροπλάτανου, εδώ που ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ.

ΣΗΜΕΡΑ βλέπω να πραγματοποιείται ένα νεανικό μου όνειρο. Να δω τους ανθρώπους του χωριού μου ενωμένους τον ένα δίπλα στον άλλον να τρων να πίνουν και να γλενούν μακριά από προσωπικά μίση, ταξικές διαφορές και προπαντός πολιτικά πάθη. Και σήμερα το κατορθώσαμε. Με την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του νησιού μας συνυπάρχουμε γλεντώντας και τρώγοντας απ' το ίδιο φαγητό στο ίδιο πλαστικό πιάτο. Κι αυτό το θεωρούμε επιτυχία του Συλλόγου μας, ο οποίος διανύντας τον έβδομο χρόνο της ζωής του έχει να επιδείξει πολιτιστικό και κοινωνικό έργο. Έχει προσφέρει στο χωριό μας περίπου 1.500.000 δρχ. από τις εισφορές του εργάτη, βιοτέχνη, υπαλλήλων και άλλων Αθηναίων συγχωριανών μας, γιατί κατανοούμε τα προβλήματα και τις ανάγκες της κοινότητας του χωριού μας που είναι και προβλήματα όλων. Όσες φορές ζητήθηκε από χωριανό μας, προσφέρθηκε αίμα. Μετατρέψαμε την εφημερίδα τον Αντίλαλο της Βρίσας σε περιοδικό προσδοκώντας μελλοντικά και σε πνευματική προσφορά, κάναμε έργα. Όμως με παράπονο το λέω. Δεν έχουμε συμμετοχή και πνευματική προσφορά από τους πνευματικούς ανθρώπους του χωριού μας εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων. Που είναι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, που είναι οι πανεπιστημιακοί άνθρωποι του χωριού μας; Τους καλώ σήμερα για ένα νέο ξεκίνημα προσφοράς, πνευματικής προσφοράς, καθώς επίσης και την νεολαία μας — που μερικοί απ' τους νέους μας τιμούν σήμερα, να πάρει από σήμερα κιόλας τη σκυτάλη για νέους δρόμους για νέες προοπτικές. Και τελειώνοντας θέλω να κάνω μια έκκληση στην πολιτική ηγεσία του νησιού μας. Κύριοι βουλευτές σταθήτε για λίγο και στα προβλήματα τούτου του χωριού. Αξίζει τον κόπο.

Αφού σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας πριν σας ευχηθώ καλή διασκέδαση και του χρόνου να ξαναβρεθούμε εδώ, θέλω να ευχαριστήσω ιδιαιτέρως τον κ. NIKO ΔΙΑΜΑΝΤΗ και ΓΙΩΡΓΟ ΤΣΟΛΑΚΗ ΛΙΑΔΕΛΗ για το καλομαγειρέμένο φαγητό που μας ετοίμασαν.

Ευχαριστώ
ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

Το Δ.Σ.

Το χρονικό της εκδήλωσης του Συλλόγου μας της 16 Αυγούστο 1986 στον Πλάτανο

Πολλές φορές ο άνθρωπος βασανίζεται από το τίποτα.

Αρχές Αυγούστου ξύπνησα στην Καλλονή με την σκέψη αν και οι δυο Σύλλογοι Βρίσας και Καλλονής κάνουν την ίδια μέρα την εκδήλωση – το χορό του Συλλόγου τους – που να παραβρεθώ;

Αυτό ήταν το δίλημμά μου και αυτό με βασίζε. Κι άρχισα να ερευνώ και να ρωτώ τί θα γίνει και ποια μέρα. Συναντήθηκα με τους αρμόδιους της Καλλονής και πήρα την απάντηση «Δεν έχει φέτους, δάσκαλε κισκέταια...».

Φχαρηστήθηκα αφάνταστα απ' την απάντηση γιατί μου δινόταν η ευκαιρία να βρεθώ στο χωριό μου την Βρίσα όποια μέρα κι αν γινόταν ο χορός. Ήθελα οπωσδήποτε να βρεθώ και να γλεντήσω με τους χωριανούς μου.

Δεν ήξερα βέβαια την ημερομηνία.

Ξεκίνησα στις 5 Αυγούστου και επ' ευκαιρία, να βρεθώ και πάλι στο Ξέτο.

Φτάνοντας στο χωριό βλέπω στον Πλάτανο κολλημένη την ανακοίνωση και το πρόγραμμα.

«Ο εκπολιτιστικός Σύλλογος Βρισαγωτών της Αθήνας σε συνεργασία με την Κοινότητα και την Επιτροπή πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού μας διοργανώνει στις 11 Αυγούστου εκδήλωση για την νεολαία μας στην DISCO DIONUSOS και στις 16 Αυγούστου τον καθιερωμένο χορό του Συλλόγου μας στον ΠΛΑΤΑΝΟ.

Τιμή συμμετοχής DISCO 300 δρχ.
χορός Συλλόγου 500 δρχ. κατ' άτομο.

Συναντήθηκα με τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. ΣΤΑΥΡΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ο οποίος πρόθυμα δέχτηκε την πρόταση μου να πάμε οι δυο να ποτίσουμε τα δενδράκια του Αη-Γιώργη και να συζητήσουμε.

Στο δρόμο μ' ανακοίνωσε το πρόγραμμα του Συλλόγου, συζητήσαμε διάφορα άλλα θέματα για το χωριό και τον Σύλλογο και του πρότεινα στην εκδήλωση της DISCO αν είναι δυνατόν να καταγράψει τους νέους μας που

θα συμμετέχουν. Εξηγόντας την πρότασή μου ως ορθή – γιατί χωρίς νειάτα εκδηλώσεις δεν γίνονται, έμεινα ήσυχος ότι η πρότασή μου θα γίνει δεκτή. Επέστρεψα στην Καλλονή.

Στις 16 Αυγούστου ημέρα της εκδήλωσης - χορός του Συλλόγου μας βρέθηκα στον Πλάτανο. Απογευματινή ώρα.

Η πρώτη εικόνα που αντιμετώπισα ήταν το άνοιγμα των χαντακιών των υπονόμων απ' τον Πλάτανο ως του Γιατρέλλη.

Όπως μου είχε εξηγήσει ο πρόεδρος η εκδήλωση θα γινόταν στον Πλάτανο με φαγητά μαγειρεμένα απ' τον Σύλλογο με σερβιτόρους του Συλλόγου και γενικά τα μαγαζί-ά-καφενεία του Πλάτανου - απλώς θα προσέφεραν τα ποτά και η προσφορά τους θα ήταν να χρησιμοποιηθούν σαν μπουφές για την εξυπηρέτηση. Γνωρίζοντας τί θα γίνει και πόσο ο κόσμος θα συμμετείχε ήρθε στο νού μου η απόφαση της εποχής του Κοινοτι-

Του Κώστα Τσέλεκα

κού Συμβουλίου, που ο Γαληνός βουλευτής Λέσβου, έγινε υπουργός Κοιν. Πρόνοιας, και για λόγους πολιτικούς προσέφερε στην κοινότητα 200.000 δρχ. ως δώρο για την εξαγορά των οικοπέδων Στρατή Μαργαρίτη, μαγαζί Γιώργου Βερβάτη κτλ. για την δημιουργία μιας σωστής πλατείας. Το τότε κοινοτικό συμβούλιο απέριψε την δωρεά.

Αλλά μήπως και πιο μπροστά στα χρόνια της εποχής που πρόεδρος της κοινότητας του χωριού ήταν ο Π. Καραμάνου - η επιμονή του για συμφεροντικούς λόγους να αχρηστέψει το οικόπεδο που βρίσκεται σήμερα η Αγρυπολέσχη, ενώ δυνόταν η ευκαιρία να διευρυνθεί ο Πλάτανος και έτσι να γίνει μια σωστή Πλατεία, διότι υπήρξε η πρόταση του τότε ιδιοκτήτη του γωνιακού καφενείου Κ. Παρασκευά και η αποδοχή του διπλανού ιδιο-

φ

κτήτη να γκρεμιστούν τα καφενεία και να καταλάβουν τον χόρο προς τα πίσω.

Έτσι χάθηκε και αυτή η ευκαιρία να ομορφήνει το χωριό. Και θυμήθηκα ότι στην Ιμέρα (πόλις της κάτω Ιταλίας) όταν επισκεπτόταν κανένας την πόλη έβλεπε στην είσοδο από μακριά μια νέα όμορφη πάνω σε μια μαρμάρινη σφαίρα να έρχεται προς αυτόν. Τα μαλλιά της, ο χιτώνας της είχαν χίλιες δυο λαβές για να την πιάσει. Όταν όμως προσπερνούσε, στο πίσω μέρος κοντά στα πόδια ήταν πλάκα που έγραψε ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Άγαλμα συμβολικό, όταν δοθεί η ευκαιρία άρπαξε την, όταν χαθεί χάνεται για πάντα. Έτσι χάθηκαν δυο ευκαιρίες για μια σωστή πλατεία στο χωριό. Πρέπει κανείς να βλέπει μακριά κι όχι κοντόφθαλμα.

Στον Πλάτανο συνάντησα τον αδελφό μου Δημήτρο να κάθεται ανάμεσα στα καθίσματα μόνος.

Τον ερωτώ

- Γιατί μόνος;
- Ήρθα να βρω θέσεις και καθίσματα. Γέλασα, γιατί σκέφτηκα τί πρόκειται να γίνει.

Αλλά πριν του μιλήσω έρχεται ένα αυτοκίνητο τεραστίων διαστάσεων με φορτίο καθίσματα και τραπέζια. Τρέχει ο Δημήτρος δύπως και άλλοι καιροφυλαχτούντες για να πάρουν καθίσματα. Τα φέρνει σε μένα και επιστρέφει για άλλα.

- Φτάνει ρε - του λέω.
- Δεν ξαίρ' θες, μου απαντά. Θέλω 25 για ούλου το σάοι.

Εν τω μεταξύ να ο γιατρός Ρεκλός, που προσπαθεί να οδηγήσει τον οδηγό για την στροφή. Απ' το παράδειγμα του αδελφού μου κατάλαβα τί επρόκειτο να γίνει. Πράγμα που συνέβη αμέσως. Αρχισαν οι γύρω καφετζήδες να μαλώνουν για τον χώρο της πλατείας και για τα καθίσματα. Πολλοί για να εξασφαλίσουν θέση θέτουν πάνω στο τραπέζι ένα μπουκάλι γεμάτο ρακί. Η ώρα είναι γύρω στις 8. Ο πρόεδρος στέκεται «Αδράνεια προέδρου». Ο κόσμος αρχίζει να συρρέει. Μια ομάδα από νέους ορμά και καταλαμβάνει θέσεις. Τους συγχαίρω για την συμμετοχή τους και ζητώ από τον Γ. Μανώλας ένα κομμάτι χαρτί. Ζητώ να γράψουν τα ονόματά

τους. Πιάνουν τα γέλια, ευχαρίστως όμως μου τα δίνουν. Είναι οι κάτωθι: Δημήτρης Νικ. Σιγιώρης, Κατερίνα Φωτ. Κόλλια, Ειρήνη Εμμ. Γεωργάκη, Χάρης Νικ. Κουρσούνης, Δημήτριος Αποστ. Στεργίου, Αριστείδης Δημ. Γεωργάκης, Ευστράτιος Βασ. Καραγεωργίου, Αλέξανδρος Δημ. Γεωργάκης, Κωνσταντίνος Τρυφ. Ευαγγελινός, Αργύρης Χαραλ. Καλαγάνης, Αριστείδης Ευσταθίου Γεωργάκης, Ευάγγελος Σπύρου Βαλελής, Γεώργιος Φωτ. Κόλλιας, Μαρία Νικ. Κουρσούνη, Παναγιώτης Δημ. Γεωργάκης, Ευθυμία Γ. Νικολάου, Αμαλία Γ. Νικολάου, Κατσιγίνης Μικές.

Είναι η πρώτη συγκροτημένη ομάδα. Μ' οδηγούν στις θέσεις των επισήμων. Άλλα οι καρέκλες σιγά-σιγά λιγοστεύουν γιατί καθ' ένας αποσπά και μια καρέκλα απ' τις προοριζόμενες για τους επισήμους. Πρώτος έρχεται ο παπάς του χωριού με την παπαδιά και τον γιό του. Η νύχτα προχώρει. Ή ωρα 9.30. Οχλοβοή. Τα φώτα του Πλάτανου δεν είναι αναμμένα. Ο κλειδοκράτορας Μανώλας λείπει στον Πολύχνιτο για προμήθεια μπύρας. Καταφθάνουν οι παρέες. Καταλαμβάνονται οι θέσεις. Κάποτε καταφθάνει και αρχίζει το κουβάλημα της μπύρας ο Μανώλας με τον γιό του και παρ' όλες τις φωνές ν' ανάψει τα φώτα καθυστερεί. Επιτέλους ανάβουν τα φώτα. Ανακούφηση κι ένα Α! μέσα στην οχλοβοή.

Η μουακή για την περίπτωση καταλαμβάνη θέση μπροστά στον φούρνο. Ιδανική θέση. Η προηγούμενη άλλες φορές θέση της καταλαμβάνεται απ' την παρέα του Στρατή Μαργαρίτη-Μπαμπέλη, Στρατή Φίλιππα και άλλους κι ο Μανώλας όπως πάντοτε εξυπηρετικός τους ανάβει λάμπα 300 κηρίων.

Ο κόσμος άκομα δεν έχει βολευτεί. Πρωτοφανής προσέλευση. Άλλοι προσπαθούν να βολευτούν όπως-οπως κι άλλοι φέρνουν τραπέζια και καρέκλες απ' τα σπίτια τους.

Ο Μανώλας συνεχίζοντας την μεταφορά της μπύρας του δεν βρίσκει διόδο για να μπει στο μαγαζί του. Έρχεται σε ρίξη με την παρέα του Μαργαρίτη. Όπως κι όπως μπαίνει στο μαγαζί του βρίζοντας και σβήνει την λάμπα των 300 κηρίων. Κλείνει το μαγαζί του

Φ

και φεύγει επιδεικτικά μονολογώντας για την αχαριστία της προσφοράς του. Είναι να τον κλαις. Οι νεαροί μετά την παράδοση των ονομάτων τους αρχίζουν την μπύρα, τους συγχαίρων ακόμα μια φορά για το κέφι τους. Τα φαγητά, κοτόπουλο με πατάτες, σαλάτα, τυρία σε πλαστικά πιάτα, αρχίζουν να σερβίρονται από τους σερβιτόρους Κώστα Σγούτσο, Τάκη Γδούντο, Δημήτρη Παπαδόπουλο και Γιάννη Διαμαντή.

Κατά τις 10 η ώρα καταφθάνει ο βουλευτής Στρατής Κόρακας. Δεν περιγράφεται η γενική κατάσταση της πλατείας.

Τα εντεταλμένα γκαρσόνια στα καφενεία μεταφέρουν συνέχεια νταβάδες. Η μουσική αρχίζει στις 10.10. Το τί γίνεται στον Πλάτανο δεν περιγράφεται. Οι παρέες ολοκληρώνονται. Λόγω της ζέστης κανείς δεν θέλει να καθίσει μέσα στα καφενεία. Εκ των πραγμάτων πολλοί αναγκάζονται. Εν τω μεταξύ φθάνει ο βουλευτής Δημ. Βουνάτσος, μετά ο στρατηγός κ. Γιάννης Σταυρουλάκης. Το γλέντι φουντώνει. Αρχίζει ο χορός.

Πρώτος χορός απ' τους παρευρισκόμενους νέους, μετά παρουσιάζονται τρεις βρακάδες Βρισαγώτες. Ο Γιώτης Βάσσος, με τους φίλους του αδελφούς Βαγγέλη Λαμπρινίδη και Στέλιο Λαμπρινίδη. Χειροκροτήματα. Μια νότα απ' τα παλιά. 'Άρτια καθ' όλα η φορεσιά σε κορμιά λεβέντικα.

Εν τω μεταξύ φτάνει κι ο Μανώλας και συμμετέχει κι αυτός η ώρα 11.

Αφού τρώω το πράγματι καλομαγειρεμένο φαγητό – ένα ολόκληρο μπούτι κοτόπουλο – εσώψυχα συγχαίρω τους άγνωστους μέχρι εκείνη τη στιγμή μαγείρους. Γιατί όπως έμαθα απ' το λόγο του προέδρου πρόκειται για τους ΝΙΚΟ ΔΙΑΜΑΝΤΗ και ΓΙΩΡΓΟ ΤΣΟΛΑΚΗ-ΛΙΑΔΕΛΗ. Σηκώνοντας κατά τις 12 να φύγω (γιατί κουράστηκα στην καρέκλα μου) η μουσική σταματά και ο πρόεδρος ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ χαιρετίζει τους χωριανούς. Με εντυπωσίασε ο λόγος του και με κράτησε όρθιο μέχρι τέλους. Σύγχαίρει τους χωριανούς για την συμμετοχή τους στο γλέντι αλλά και παραπονείται για την αδιαφορία των πνευματικών ανθρώπων του χωριού μας. Μετά χαιρε-

ΠΡΟΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΥΡΕΣ

Πλησιάζουν οι Δημοτικές και Κοινοτικές εκλογές, που θα μας κάνουν πάλι άνω-κάτω.

Σ' αυτό βέβαια μεγάλη ευθύνη έχει η κομματικοποίησή τους.

Όσο και αν δεν το θέλουμε θα γίνουν και άλλες Δημοτικές εκλογές μ' αυτό τον τρόπο γιατί θα χρειαστεί σοβαρή προσπάθεια, που παίρνει χρόνο, για ν' ανεβάσουμε το επίπεδό μας και να ξεφορτωθούμε τα κάμποσα ελαττώματά μας.

Περιμένοντας λοιπόν την εξέλιξή μας, μια και η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι σοβαρός θεσμός, να παλαιώσουμε απ' τη πολιτική μας θέση, αν έχουμε, αλλά χωρίς τόση δύναση, χωρίς να βριζόμαστε και να χειροδικούμε. Καιρός να μάθουμε να συνδιαλεγόμαστε, να κουβεντιάζουμε, για να πείσουμε ή και γιατί όχι να πεισθούμε.

Μπορεί να μη πείθεται κάποιος, γιατί είναι υπερέβουλος ή κακόπιστος, όμως πολλές φορές φταίνε τα έργα και το ήθος μας που δεν τον πείθουν.

Πώς θα συμβιώσουμε, που είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε, από την άλλη μέρα των εκλογών, όταν βάζουμε ανάμεσά μας τα σκληρά λόγια και το νταϊλίκι.

Π.Π.

τίζει ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ.

Έφυγα χαιρετώντας κατενθουσιασμένος, μακαρίζοντας τους χωριανούς μου που συμμετέχουν σε τέτοιο γλέντι, με τέτοια οργάνωση, με τέτοιο προεδρείο σαν μια οικογένεια. Πληροφορήθηκα ότι το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

Απ' εδώ εύχομαι ολόψυχα σ' όλους τους χωριανούς πάντα με τέτοιο κέφι, μονιασμένοι να γλεντούν αφήνοντας τις διαφορές «κρεμασμένες στουν τρουβά μεσ' τ' αχυρί» αν έχουν.

«ΒΡΙΣΑΓΩΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ»

Από την αρχή ξεκαθαρίσαμε την θέση μας.

Η εφημερίδα μας ή μάλλον το περιοδικό μας θέλουμε να γίνει το μέσον επαφής, επικοινωνίας και πληροφόρησης αλλά και μέσον διαλόγου και κριτικής.

Και τα λέω όλα αυτά γιατί ίσως παρεξηγηθώ από κάποιον ή κάποιους, για την κριτική που σήμερα θα επιχειρήσω για το καλοκαίρι που βρεθήκαμε στο χωριό, για το καλοκαίρι που μας πέρασε.

Είχα την ευκαιρία κι αυτό το καλοκαίρι να συζητήσω για διάφορα πράγματα και θέματα με ανθρώπους του χωριού αλλά και ανθρώπους της Αθήνας, και επισκέπτες ακόμα. Οπωσδήποτε μια διαφορά στον τρόπο σκέψης και έκφρασης υπήρχε. Όμως όλοι κατέληγαν στο ότι «ωχ, βρε αδερφέ Βρισαγώτες είναι» ή στην καλύτερη περίπτωση «Βρισαγώτες είμαστε», και οπωσδήποτε όχι με κολακευτικό τρόπο. Ψάχνοντας να βρω τι σκοπό και τί νόημα έχει το «δε βαρυέσσαι Βρισαγώτες είμαστε», δεν βρίσκω ακόμα απάντηση. Γιατί νομίζω ότι είμαστε ένα χωριό από τα πλέον προοδευτικά μια κοινωνία που έχει να επιδείξῃ έργο. Πάντως επ' ευκαιρία ρωτώ και γώ με τί σειρά μου σ' όλους τους Βρισαγώτες τί σημαίνει το «ωχ, βρε αδερφέ, Βρισαγώτες είμαστε».

Πάντως απ' όλες τις συζητήσεις κατάλαβα ότι για όλα όλοι οι άλλοι φταίνε εκτός από εμάς. Κυβέρνηση, αντιπολίτευση, πρόεδρος κοινόποτας, παππάς, δάσκαλοι, ο γείτονάς μας, εκτός βέβαια από μας τους ίδιους.

Αλλά σε τι μπορεί να φταίνε ή τί να κάνουν οι εκάστοτε ανωτέρω όταν σε 20 ημέρες του Αυγούστου έπιασαν στο χωριό 4 φωτιές και δυο ακόμα σε μια βδομάδα αργότερα. Οι πέντε δε από αυτές την ίδια απογευματινή ώρα στο ίδιο μέρος και οπωσδήποτε με τον ίδιο καιρό (με το μιαλό βρήκαν το Θεό. Τυχαίες τάχα οι φωτιές);

Ποιός φταίει εκτός από μας τους ίδιους όταν η παραλία των βατερών, το καμάρι της Λέσβου και οπωσδήποτε της Βρίσας καθημερινώς υποβαθμίζεται από τη ρύπανση (βρωμιά αν θελετε) της παραλίας και την αδιαφορία μας για το κάθε τί. Την βρύση που μπροστά στα ζαχαροπλαστεία πέρισσο με αρκετά χρήματα, ανακατασκεύασε ο Σύλλογός μας γεμάτη άμμο, πέτρες και νερό οι γούρνες της με αποτέλεσμα η λάσπη, οι σφίγγες και τα μπαμπούρια. Χάθηκε κάποιος από τα καταστήματα που βρίσκονται δίπλα να ρίχνει κάθε τόσο και λιγάκι μια ματιά; Ο παραλιακός δρόμος των Βατερών καλώς ή κακώς είναι χωματόδρομος. Για μένα κακώς. Έπρεπε να είναι άσφαλτος, μονόδρομος ή από μια ώρα και μετά να απογορεύεται η κυκλοφορία. Άλλα δεν γνωρίζουν οι οδηγοί αυτοκινήτων και μοτοσικλετών ότι με την ταχύτητά τους δημιουργούν χίλια δυο προβλήματα και κινδύνους;

Τα υπάρχοντα καταστήματα των Βατερών χίλια δυο παράπονα δημιουργούν και στους ντόπιους αλλά περισσότερο στους ξένους επισκέπτες με την υποβαθμισμένη περιποίηση και τους υπερηψωμένους λογαριασμούς. Πουθενά δεν είδαμε αναρτημένο τιμοκατάλογο. Με τον τρόπο τους στέλνουν ντόπιους και ξένους δυστυχώς στην Σκάλα Πολυχνίτου και σε άλλα χωριά ακόμα, και έχω άμεση αντίληψη όταν βρέθηκα σ' άλλα χωριά της Μυτιλήνης την γνώμη που έχει ο κόσμος για τα Βατερά. Θάλασσα 10. Ήλιο 10. Περιποίηση κάτω του μηδενός. Γιατί τάχα; Εχει ο καθένας το δικαίωμα να διώχνει τον κόσμο;

Και μια και αναφέρθηκα στο προηγούμενο φυλλάδιο για τον προστιθέμενο κοινοτικό φόρο του 5%. Σε πολλά καταστήματα είδα τα σφραγισμένα μπλοκ για τους χωριανούς, χωρίς καρμπόν βέβαια, και τα ασφράγιστα για τους ξένους. Φαν-

τασθείτε δε όταν και με μένα τον ίδιο έφεραν ασφράγιστο από την κοινότητα μπλοκ.

Στο προηγούμενο φυλλάδιο είχαμε βάλει διαφήμιση για όλα τα καταστήματα των Βατερών. Δυστυχώς από κανέναν δεν είδαμε την ελάχιστη προσφορά προς τον Σύλλογο.

Στα κάγκελα που ο Σύλλογος έφτιαξε στο γιοφύρι των Βατερών κάτω απ' την ταμπέλα «Προσφορά Συλλόγου Βρισαγωτών Αθήνας» σωροί από σκουπίδια, σε σάκκους και χύμα. Πολλοί διερωτήθηκαν αυτή είναι η προσφορά του Συλλόγου μας; Σκουπίδια; Λίγη προσοχή και ήθος χρειάζεται.

Ψάχνοντας για το πρόβλημα της έλλειψης νερού στο χωριό και τα Βατερά, η κοινότητα έκανε γεώτρηση. Φαντασθείτε την έκπληξη όταν σε τόσο απομακρυσμένη περιοχή που έγινε η γεώτρηση βρέθηκαν κολοβακτηρίδια στο νερό. Ας μας απαντήσουν οι χωριανοί μας επιστήμονες τί μπορεί ο καθένας να υποθέσει και σε τί κατάσταση πρέπει να βρίσκονται τα υπόλοιπα πηγάδια σπιτιών και καταστημάτων που βρίσκονται κοντά στην πυκνοκατοικημένη περιοχή με τους βόθρους που με το νερό τους είμαστε πολλές φορές υποχρεωμένοι να ξεδιψάσουμε.

Η αδιαφορία λουομένων ή ακόμα και των κατασκηνωτών – μπέϊμπι λίνο, σακκούλες απορρυμάτων, πλαστικά μπουκάλια και ένα σωρό άλλα ετερόκλητα αντικείμενα συμπληρώνουν την καλοκαιρινή εικόνα των Βατερών, και επ' ευκαιρία κάνω και μια ερώτηση σ' αυτούς που έχουν σπίτια μπροστά στην παραλία. Γιατί τα περισσότερα δέντρα - ρίχια- βρίσκονται σε κακά χάλια, καχεκτικά, ξεριζωμένα; Αληθεύει ότι πολλοί ρίχνουν χλωρίνη και πετρέλαιο στη ρίζα τους για να ξεραθούν; Αλήθεια τί έγιναν τα 100 δεντρίλια που έστειλε ο σύλλογος στην κοινότητα, ποιοί τα έσπασαν;

Ας έρθουμε και στο χωριό. Η παιδική χαρά που με προσφορές και αγώνα έγινε για τα παιδιά του χωριού από τον Σύλλογο Βρισαγωτών της Αθήνας βρίσκεται σε κακά χάλια. Χαρτιά και σκουπίδια. Χάθηκε μια μέρα οι μητέρες που βρίσκονται κοντά στα παιδιά τους να τους μάθουν ότι ο χώρος αυτός είναι δικός τους, για τα παιδιά έγινε και πρέπει να είναι καθαρός. Πέρυσι ξοδέψαμε κάπου 5.000 δρχ. για να καθαρίσουμε από τα γράμματα των κομμάτων το κιόσκι ΠΑΝ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ, όμως με λύπη είδα και φέτος ένα άλλο πολιτικό κόμμα να μην το σέβεται. Καλώ από εδώ τους αρμόδιους του κόμματος να σήσουν τα γράμματα. Μερικοί άλλοι δε άναψαν και φωτιές, ίσως για να ζεσταθούν. Ε, εδώ έχουμε κάποια ευθύνη. Έπρεπε να προβλέψουμε και γι' αυτό. Απ' ότι είδα το γεφύρι στο χωριό απ' την πλευρά των ελαιοτριβείων, σε κακά χάλια και από πάνω και από κάτω. Γιατί σκουπιδαριό έχει γίνει ο ποταμός; Η πρώτη εντύπωση του χωριού. Ας φροντίσουν οι αρμόδιοι κι ας καταλάβουν μερικά πράγματα και οι χωριανοί μας.

Και ας έλθω και στο θέμα της εκδήλωσης του Συλλόγου μας στον Πλάτανο. Είναι πιστεύω η πρώτη φορά που βρέθηκαν τόσοι πολλοί χωριανοί μαζί να τρων και να πίνουν και να γλεντούν. Όμως θέλω να εκφράσω και δημόσια το παράπονο μου και να γνωρίσω ότι το κάθε Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας δεν είναι για να υπηρετεί αλλά για να συντονίζει και εξυπηρετεί τα μέλη του. Γιατί δυστυχώς οι πολλοί των παρεβρισκομένων είχαν την απαίτηση-ενώ είχαν την υποχρέωση να βοηθήσουν στην εκδήλωση του Συλλόγου – να τους υπηρετήσουμε. Όταν πέρασα για κάποιο έλεγχο των προσκλήσεων κάποιος συγχωριανός χτυπώντας τα χέρια του στο τραπέζι μου είπε: «Δεν σε πληρώνω τίποτα αν δε μου φέρεις καρέκλες να καθήσω». Μα αγαπητοί συγχωριανοί δεν ήρθατε στην επιχείρη-

Η νυχτερίδα του Αη-Γιώργη

Μικρά παιδάκια στο Σχολείο είχαμε τρεις (3) δασκάλους εξαιρετικούς. Τον Π. Παπάνη, τον Γ. Ρεκλό και το Σ. Σάββα δάσκαλο μεγάλης υπομονής και μεγάλης αγάπης στους μαθητές των μικρών τάξεων όπου διδασκε.

Έφθανε Πρωτομαγιά, τη παραμονή μας είπαν οι δάσκαλοι, αύριον θα πάμε εκδρομή στον Αη-Γιώργη, στα καλάθια σας να πείτε στους γονείς σας να βάλουν πολύ ψωμί και φαγητό, γιατί ο άνθρωπος στην εξοχή έχει μεγάλη όρεξη

Να προσέξετε όταν ο ήλιος βγαίνει να είσαστε όλα στο Σχολείο, τότε δεν υπήρχε αυλόγυρος.

Όλα τα παιδιά χαρούμενα τη παραμονή τρέξαμε στα σπίτια μας και οι γονείς μας ετοίμαζαν τα καλάθια

σή μου, συμμετοχή στον Σύλλογο έχετε. Ποιά είναι η προσφορά μερικών; Μήπως οι 400 δρχ. το χρόνο για διαβίωση και πρόοδο του Συλλόγου μας; Άλλα ας μην μιλάμε και γι' αυτές.

Ίσως παρεξηγήθηκα για τα λίγα λόγια που είπα την ημέρα του χορού που απευθύνομενος στους πνευματικούς ανθρώπους εξεφρασα το παράπονό μου για την μη πνευματική τους προσφορά. Ακόμα γι' αυτό επιμένω.

Δεν θα ξεχάσω όμως να επαινέσω την συμμετοχή του φίλου ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ και ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΟΛΑΚΗ-ΔΙΑΔΕΛΗ στην προετοιμασία του φαγητού του χορού και να ρωτήσω η επιτροπή πολιτιστικών εκδηλώσεων εκτός από τον ΓΙΩΡΓΟ ΜΑΝΩΛΑ και Κ. ΠΕΤΡΑ από ποιά άτομα αποτελείται και γιατί υπάρχει; Η συμμετοχή τους στις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας ήταν ανύπαρκτη.

Αυτά κι άλλα πολλά.

Μήπως όμως ήταν πια καιρός να σκεφτούμε σοβαρά το πράγμα. Μήπως ήταν πια καιρός αφού συναίτιστούμε με περηφάνεια να λέμε: «Ναι Είμαστε Βρισαγώτες».

**Σ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.**

μας με τα φαγητά. Είμεθα πολλοί μαθηταί (300) περίπου χώρια το παρθεναγωγείο στον Αγ. Κων/νο το οποίον δεν ελάμβανε μέρος στην εκδρομή.

Και τώρα πρώι μόνο τα παιδιά στη σειρά ξεκινάμε από το επάνω μέρος βγαίνοντας στη Παναγιούδα τη σημερινή (Πλατιάρα) Αμυγδαλίδες Αγ. Γιώργη.

Τραγούδια στο δρόμο - ο Μάιος μας έφθασε εμπρός βήμα ταχύ κλπ.

Και φθάνουμε στον Αη-Γιώργη, όπου οι δασκάλοι μας μας έδωσαν διαταγή να σκορπίσουμε στα πέριξ κτήματα, όλη η περιοχή γέμισε από χαρούμενες παιδικές φωνές.

Εμείς τις 3 τάξεις η 4η, παρέες, παρέες πήγαμε στα κυπαρίσσια όπου οι βρύσες, εκεί από τους μεγάλους όπου ήταν τ' αδέλφια μου, Βασιλάκης και Λάμπρος παρουσιάσθηκε ένας μεγάλος μαθητής αριστούχος ο οποίος επί σειράν επών έμενε στάσιμος επειδή οι δάσκαλοι από την πολύ αγάπην που του είχαν για να μη τον αποχωριστούν δεν τον προβιβάζαν εν συνεχείᾳ πα σου πω τ' όνομά του.

Ήσαν δε και πολλά προσφυγόπουλα από την απέναντι Μικράν Ασίαν των οποίων οι γονείς εργαζόταν σε διάφορες εργασίες (καπνά κλπ.) οι οποίοι έφυγαν πολύ γρήγορα σε μεγάλα αστικά κέντρα για δουλειά.

Σήμερα το μικτό Δημοτικό Σχολείον είναι ζήτημα αν έχει 35-40 μαθητές.

Αυτός λοιπόν κατεβαίνει μέσα σ' ένα ξεροπήγαδο από πάνω από τη βρύση και βγαίνει κρατώντας μια Νυχτερίδα - όλα τα παιδιά τρέξαμε να δούμε τη νυχτερίδα αλλά αυτός τρέχει προς τον Αη-Γιώργη όπου οι δάσκαλοι πάνω από τη πεζούλα είχαν στρώσει τα χράμια τους, όλα τα παιδιά τρέχαμε από πίσω του, εκεί λοιπόν σηκώνεται ο κύριος Σάββας και φωνάζει, μπρέ Γιώργη έλα δω, (ήταν ο Γ. Ποδματής), λοιπόν παιδά ησυχία - Γιώργη κράτα καλά τη νυχτερίδα - ακούστη τι είνι αυτό ζών ή πτηνόν; πτηνόν, πτηνόν!!! σιωπή, σιωπή - ζών, ζών - σιωτή, σιωπή!- Κι ο καλός δάσκαλός μας μας εξήγησε τί είναι η νυχτερίδα.

N. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Σκέψεις και προβλήματα των Βατερών

Τα Βατερά είναι μια προέκταση του χωριού μας, είναι ένα δημιούργημα μας. Η φύση του έδωσε ορισμένες ομορφιές.

Τα τελευταία χρόνια μεγάλωσε τρομερά προς όλα τα μήκη και πλάτη. Το όνομα του ακούγεται από πολλούς ανθρώπους. Άλλα παράλληλα δημιουργήθηκαν προβλήματα που ζητάνε την λύση τους. Άλλοι ως δεν κάνουμε τίποτα. Πρώτα ας πάρουμε το πρόβλημα της καθαριότητας. Η Κοινότητα μαζεύει τα σκουπίδια δυο φορές την εβδομάδα όπως, όπως. Θα είχα την γνώμη, να έβαζε 20-30 βαρέλια σε διάφορα σημεία της παραλίας ώστε να έριχνε κανένας φιλότιμος τίποτα μέσα. Γιατί τα σκουπίδια, φέρνουν σκουπίδια. Και από τις δυο πλευρές του παραλιακού δρόμου έχει σκουπίδια παντός τύπου τα οποία σαπίζουν και βγάζουν παντός είδους αρώματα. Οι δρόμοι είναι χωματόδρομοι και με την κίνηση των αυτοκινήτων σηκώνονται σύννεφα σκόνης. Πρέπει να ληφθεί μια μέριμνα. Τα μαγαζιά και ορισμένοι άνθρωποι καταβρέχουν το δρόμο. Είναι όμως μια προσωρινή λύση, δημιουργούνται λάκκοι με νερό μέσα στο δρόμο που είναι ένας κίνδυνος για πεζούς και αυτοκίνητα. Έχουμε τους σκηνίτες, κάθε καρυδιάς καρύδι, παντός τύπου σκηνές και τροχόσπιτα και ότι βάλει το μαλλό σας είναι διασπαρμένα σε όλη την παραλία κατά 80% είναι Ελληνες. Οι ποι πολλοί είναι γκρινιάρηδες και απαιτητικοί από Λοχαγοί και άνω. Την νύχτα αρχίζουν άλλα βασανα. Τα μηχανάκια μαρσάρουν και κάνουν επιδείξεις. Οι οδηγοί τους φωνάζουν παντός είδους αισχρολογίες. Στο περισσότερο μέρος της παραλίας υπήρχαν κάτι άσπρα κρίνα που φύτρωναν το 3ο δεκαήμερο του Αυγούστου. Δεν ζητούσαν από κανέναν καμιά περιποίηση. Παλιά τα λέγαν διωχτάρια. Σήμερα κινδυνεύουν να εξαφανιστούν από την πολλή ταλαιπωρία που δέχονται. Αραιά, αραιά προβάλλει κανένα. Έχουμε το πρόβλημα του πόσιμου νερού και εκεί είμαστε πολύ πίσω. Βέβαια έκανε η Κοινότητα μια γεώτρηση και βρήκε νερό καλό και πολύ, αλλά παραμένει γεώτρηση. Κρίμα. Πρέπει να πέσει το νερό στη δεξαμενή. Το καλοκαίρι βρίσκεται στο τέλος του και πρέπει να πάρουμε διδάγματα

αλλοιώς δεν κάνουμε τίποτα ή μάλλον μια τρύπα μέσα στο νερό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΒΡΙΣΑΓΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στα χρόνια της κατοχής ήταν πολ αδεδομένο στο χωριό το χαρτοπαίγιο. Σχεδόν όλοι παίζανε τις νύχτες με το φως, λυχναριών τεράστια ποσά (εκατομμύρια).

Κάποτε ένας νεόπλουτος που έκανε τον μπακαρά όταν έχασε όλα τα χρήματα που είχε πάνω του πήγε και έφερε απ' το σπίτι του μια μεγάλη βαλίτσα χαρτονομίσματα και τα έχασε όλα.

Μια βραδιά που παίζανε σε ένα καφενείο να κατέφθασε ένας χωροφύλακας.

Οι χαρτοπαίκτες στην αρχή επιχείρησαν να το σκάσουν. Ο καφετζής όμως τους σταμάτησε και προσεφέρθη να βοηθήσει τον χωροφύλακα να κάνει το καθήκον του, ρωτόντας τον τι θέλει να τους κάνει. Εκείνος ζήτησε να τους οδηγήσει στο γραφείο της κοινότητας για να επικοινωνήσει με τον σταθμό τηλεφωνικώς (τότε υπήρχε τηλέφωνο μόνο στο γραφείο της κοινότητας). Ο καφετζής ο οποίος ήταν και έφεδρος αξιωματικός αφού τους μέτρησε τους έβαλε όλους στη σειρά και με στρατιωτικό παράγγελμα φωνάζοντας εν-δυό τους οδήγησε στο γραφείο της κοινότητας.

Μόλις όμως έφτασαν φώναξε αλτ εν δυό και εν συνεχείᾳ τους ξυγόνυς λύσατε. Οι συλληφθέντες που είχαν καταλάβει την πλάκα το έβαλαν στα πόδια γελώντας και άφησαν τον χωροφύλακα με τον καφετζή ο οποίος τον έπεισε ότι δεν ήταν δυνατόν στις μέρες που περνούσαμε να δείχνει τόσο ζήλο στην εκτέλεση του καθήκοντός του.

Π.Ι.Ι.

Ανάλυση μιας παρεξήγησης

Υπάρχουν ακόμα συγχωριανοί μας στη Βρίσα που πιστεύουν πως εμείς οι «αστυκοποιημένοι» Βρισαγιώτες είμαστε οι προνομιούχοι, κι αυτό κλονίζει την εμπιστοσύνη μεταξύ μας και δημιουργεί αντιθέσεις.

Σημεία αναφοράς είναι το μικρό εισόδημα στο χωρίο (τελευταία αυτή η σχέση έχει ανατραπεί), και η κακή ποιότητα ζωής.

Οι τραγικές οικονομικές συνθήκες της περιόδου μετά τον εμφύλιο, αλλά και η καταπίεση συνειδήσεων που για τους γνωστούς λόγους και σκοπούς, για πολλά χρόνια, δεκαετίες ολόκληρες, ταλαιπώρησε πολύ έντονα την επαρχία· τα ξέρουμε όλοι, ας μην προχωρήσουμε. Ανάγκασε πολλούς συμπατριώτες μας να εγκαταλείψουν το χωριό και να αναζητήσουν την τύχη τους κυρίως στην Αθήνα.

Πέρασαν πολλά χρόνια για να πάρουν ανάσα και να στεριώσουν, οι πιο πολλοί δεν έκαναν σπουδαία πράγματα, όμως δημιούργησαν το σπίτι τους μπήκαν σε κάποια δουλειά έκαναν οικογένειες και έγιναν δέσμοι της πόλης.

Ήταν άθλια τα οικονομικά της αγροτικής μας κοινότητας. Αυτός που έχει την τιμή να επικοινωνεί μαζί σας μ' αυτό το σημείωμα, θυμάται πως τις χρονιές 1956 έως 1962 το ετήσιο οικογενειακό αγροτικό του εισόδημα (μοναδικό) ήταν γύρω στις (12.000) δώδεκα χιλιάδες δραχμές και ήθελε περίπου τόσα για να εγγραφή στη σχολή της ειδικότητάς του και να αγοράσει (υποχρεωτικά) τα συγγράμματα της χρονιάς.

Θα πω κάτι εδώ για να ενημερωθούν οι νεώτεροι και να «δοξάσουν» την κοινωνική δικαιοσύνη στα χρόνια εκείνα: Τα παιδιά των δημοσίων υπαλλήλων και των βουλευτών δεν πλήρωναν δίδακτρα, είχαν απαλλαγή, ενώ το φουκαριάρικο αγροτόπεδο η πολιτεία το είχε ξεχασμένο, στο περιθώριο. Καμμιά μέριμνα, έπρεπε να τιμωρήθει για την προσπάθεια που απετόλμησε.

Τα τελευταία χρόνια και πριν το 1981 ασφαλώς δεν φθάσαμε στο επιθυμητό (ανεκτό αν θέλετε) επίπεδο, όμως υπάρχει βελτίωση και σε πολλές περιπτώσεις το εισόδημα των αγροτών συγχωριανών μας είναι με-

γαλύτερο από εκείνο των «αστυκοποιημένων».

Βέβαια δεν μπορεί να ισχυρισθεί κανείς σοβαρά ότι οι πρώτοι δουλεύουν και οι δεύτεροι κάθονται.

Όσο για την ποιότητα ζωής, εδώ είναι η μεγάλη πλάνη.

Στην Αθήνα ο κανόνας είναι δουλειά, σπίτι, λίγη τηλεόραση και που και που δυο φορές το μήνα να βγούνε για κανένα ταβερνάκι, πολλές φορές με παρέες αταριαστες. Να προσθέσουμε εδώ τη ρύπανση της ατμόσφαιρας «σύννεφο», το θόρυβο και το άγχος της πόλης. Και τα θέαματα είναι κοντά τους, όμως κάτω από το βάρος των προβλημάτων ελάχιστοι τα επισκέπτονται. Υπάρχουν και μερικά θετικά, όμως πνίγονται μέσα στη τόση επιβάρυνση.

Όσοι έμμειναν στο χωριό, αυτοί είναι οι αγρότες και αυτοί πρέπει να ωφελούνται από τις αγροτικές καλλιέργειες. Παράπονο όμως αυτών που λείπουν και άφησαν κάποια πατρικά κτηματάκια, που πρόθυμα θα ξαναγύριζαν σ' αυτά αν το επέτρεπαν οι συνθήκες· είναι η κακή πίστη, η σκληρή συμπεριφορά στις συναλλαγές, που πολλές φορές φτάνει τα όρια της εχθρικής.

Ας δούμε ατά τα ελάχιστα με καλή διάθεση, και ας μη βάζουμε πάντα το «συμφέρον» πάνω από τον αυτοσεβασμό και την καλή μας σχέση.

Π.Π.

Επιστολή του Υπτ/γου Ι. Σταυρουλάκη στο Σύλλογό μας

Κύριες Πρόεδρες,

Παρακαλώ δεχθείτε και διαβιβάσετε σ' όλα τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου σας τις πιο θερμές μου ευχαριστίες για την πρόσκλησή μου στην ωραία και ιδιαίτερα επιτυχή ψυχαγωγική βραδυά, που οργανώσατε στο χωριό σας το βράδυ της 16 Αυγούστου '86.

Υπγος ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ
Διοικητής

Βρισαγώτικα

Στις Βρίσας όλα τα στενά
Μανώλας τριγιρίζη
ο νους του και ο λογισμός
το 'γναίκις' να αγγίζη

Τις λέγ ποσό χρονών είσαι
ήμε τριανταεξί¹
αμάν ρε κούκλαμ όμορφη
γιαμένα ότι πρέπει

μα' φτά τα λόγια τα γλυκά
όλες τις καταφέρνη
τις βάζη πα στη πλάστιγγα
τ' απόβαρο τις πέρνη

Είναι ομονς δραστίριος
παντού παρούσα λέη
στα πανηγίρια του χωριού
κίμιλιον θα μένη

Ταχεία εξιπρετιση
γράφη η πινακίδα
κάθετε και σε παραφλαγ'
να στ' φερ πας τ' παραφτίδα

Χτίπαη το τηλέφωνο
το πιανη μι λαχτάρα
στ' σε κυρ Γιώργη
έλα δω με τελειοσε η μπουκάλα

Τρέχα κυρ Γεώργη
φερτίνε φαϊ θελώ, να κάνω
έρχομε κουκλάμ ύρχομε
τον μετρητή να βάλω

Οταν τον βαλη ύστερα
θέλη να δοκιμάσῃ
αν βγενη το αέριο
την τρίπα για να φραζη

Είναι ωραίος μάστορας
στον μετρητή το βαθος
τον βάζη τόσο όμορφα
χωρίς να κάνη λάθος

Μυρσίνη Χαχαδάκη
Βατερά Αύγουστος 86

Η ΚΥΝΩΝΙΚΟΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΤΕΡΩΝ (Τρίβολος 1/11/1935)

(ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ)

(Αληθινές ιστορίες προσφιλείς εις την λογοκρισίαν).

Την ιδέαν ή ακριβέστερα την ανάγκην των καλλιστείων ενέπνευσεν εις την κυνηγετικήν παροικίαν αφ' ενός μεν η αργία των κυνηγών ήτις ως γνωστόν είνε μήτηρ πάσης κακίας και αφ' ετέρου η ζηλοτυπία των γυναικών των κυνηγών ήτις υποδαυλισθείσα από την αγέρωχον εμφάνισιν εις την πλαζ κάποιας ξανθής καλλονής εκ Γιοχάνεσμπουργκ, εζήτει να την ταπεινώσει δια να εκδικηθεί!

Η περί ης πρόκειται ξανθή καλλονή ήτο μια αφελεστάτη κόρη μόλις 18 Μαΐων με ένα σωρό αντιφατικά θέλγητρα. Ξανθή με παχύτατα μαύρα φρύδια, ψηλόλιγνη με ωραία χοντρά πόδια και γεροδέμένα σφυρά, κατατομή ελληνική με ρίνα προεξέχουσαν και ακρορρίνιον ανεστραμμένον, χειρες αιφραί με δακτύλους ευμεγέθεις, ματοτσίνουρα υπερμεγέθη με οφθαλμούς μικρούς και τα τοιαύτα.

Μολοντούντο αφ' ης ενεφανίσθη εις την αμμουδιά με τις μπιτζάμες της, κε τη φειδίσια λυγεράδα της, οι κυνηγοί συ νάχανε να ιδούν ωραία γυναικες οι ίδιοι, πέσανε από πίσω της σαν σκυλάκια, και ξεχάσανε και χαρτιά και κυνηγετικούς καπουτσίους και συζύγους και όλα. Άλλος της επρότεινε μιαν εκδρομήν με βάρκα μέχρις Αγίου Φωκά για να πιάσουν αχινούς, άλλος να πάνε για ψάρεμα, άλλος να της δείξει τα αξιοθέατα προς την Κρυφή την Παναγίαν και άλλος άλλα. Εννοείται ότι η Δεσποινίς ανατραφείσα εις την ξένην όπου επιζητείται η συντροφιά των κοριτσιών από τους άνδρας χωρίς πονηρίαν, εδέχετο ευχαρίστως όλας τας προτάσεις και εις το τέλος επειδή δεν υπήρχε καιρός να ανταποκριθεί εις όλας τας προσκλήσεις, διότι θα ανεχώρει την επομένην, παρακάλεσε να ενωθούν όλοι εις μίαν παρέαν και να τα κάνουν όλα αυτά, ψάρεμα ψαριών και αχινών, επίσκεψιν αξιοθεάτων κτλ. μαζεμένοι το ίδιο βράδυ.

Προ της ανάγκης εγένετο δεκτή η συμβιβαστική πρότασις. Το απόγευμα λοιπόν λιαν ενωρίς και ενώ ακόμη αι σύζυγοι των κυνηγών εκοιμώντο τον συνήθη απογευματινόν ύπνον, αυτοί ήρχισαν να καταφθάνουν ένας ένας εις την ακρογιαλιά...

Κατά τας 6 το βράδυ όταν αι σύζυγοι των κυνη-

φ

γών εξήλθον από τα θαλάμια των και συγκεντρώθησαν εις το καφενείον, ζητώσαι τους άνδρας των δεν ευρήκαν παρά μόνον τον Τρίβολον όστις είχε μείνει εκεί είτε διότι εφοβήθησαν οι κυνηγοί να τον πάρουν μαζί είτε και διότι εφοβήθη εκείνος τον αντίμαχόν του και δεν επήγε μαζί των.

Και τότε ετέθη επί τάπτος η τρομερά δεσποινίς. Πόθεν ήρχετο; Τί ήτο; Και διατί τους απήγαγε όλους συγχρόνως; Η σχετική συζήτησις διεξήγετο εις τόνον νευρικότητος πρωτοφανούς. Μόνον αι κ.κ. Ρηνούλα Σαλβαρδή και Μαρία Φωτίου έδειξαν σχετικήν ψυχραψίαν. Από υπερηφανείαν; Από εμπιστοσύνην προς τους συζύγους των ή από την ασφάλειαν που δίδει η συναίσθησις της υπεροχής; Ποιός ξέρει! Πάντως από την συζήτησιν ουδόλως διελευκάνθη η μυστηριώδης ξανθή εμφάνισις.

Κάποτε επί τέλους το αμαρτωλόν βενζινόπλοιον επανήλθε και τότε όλοι οι θαλασσοχαρείς σύζυγοι έσπευσαν να παρουσιάσουν την ευγενή ξένην προς τας... Κυρίας των. Με την οπισθοβουλίαν δε να αμβλύνουν τας συζυγικάς επιθέσεις ήρχισαν να τροφοδοτούν αφθόνως την περιέργειά των με πληροφορίας περί της νέας γνωριμίας των. Και τότε μόλις εμάθομεν ότι επρόκειτο περί τιμίας κόρης εκ Λήμνου καταγομένης γεννηθείσης όμως εις Γιοχάνεσμπουργκ και συγγενούσης εξ αγχιστείας με την Βρισσάν. Εμάθομεν επίσης, ότι η ξανθή κόρη είχε ταξιδέψει πολύ εις διαφόρους Ήπειρους και ότι παντού απ' όπου επέρασε ετιμήσει την Ελληνικήν καλλονήν εκλεγείσα Μις τόσον εις την Αμερική όσο και Αφρική και αλλαχού. Ακόμη και εις το υπερωκεάνειον με το οποίον εταξίδευσε είχεν ανακηρυχθεί Μις Ερυθρά Θάλασσα κατέχουσα τοιουτοτρόπως τρεις τίτλους καλλονής του 1935: Μις Γιοχάνεσμπουργκ, Μις Ερυθρά και μις Λήμνος. Τας τευλευταίας ταύτας πληροφορίας επεβεβαίωσε και η ιδία μις Γιοχάνεσμπουργκ, με την αυτάρεσκον δήλωσιν μάλιστα ότι παραιτείται του τίτλου της Μις Λήμνου επειδή από ζηλοτυπίαν των Λημνίων δεσποινίδων κάποια εφημερίς της γειτονος είχεν αμφισβητήσει το έγκυρον της εκλογής.

— Και δεν σας βγάζουμε μις Βατερά, είπε τότε η Κυρία Φωτίου, να μην έχετε ανάγκην τας Λημνίας;

Η φιλόφρων πρότασις επεκροτήθη απ' όλους και απεφασίσθη η διενέργεια των Καλλιστείων αυθεσπερί με Ελλανόδικον Επιτροπήν προεδρευόμενην από τον κ. Μιχ. Φιλίπποβιτς άνδρα καλαίσθητον αλλά και μισογύνην εν ταυτώ και παρέχοντα εχέγγυα αμεροληγίας πλήρους.

Θα εχρειάζοντο τόμοι ολόκληροι διά να χωρέσουν τα κατά την ωραίαν τελετήν συμβάντα. Διότι η εκλογή δεν περιορίσθη μόνον εις τα δεσποινί-

δας, ως αρχικώς είχεν αποφασισθεί. Αι Κυρίαι, σαν ψέμματα σαν αλήθεια, απήτησαν να λάβουν και εκείνα μέρος εις τον διαγωνισμόν μετ' αυτάς δε και οι άνδρες ύπανδροι και μη.

Ως εκ τούτου η τελετή των Καλλιστείων διήρκεσε τρεις ώρας περίπου με χίλια δυο παρατράγουδα, με διαπληκτισμούς μεταξύ των μελών της Ελλανόδικου Επιτροπής με αντεγκλήσεις μεταξύ των διαφόρων παρατάξεων και τα παρόμοια.

Αλλ' ο «Τρίβολος» διαθέτων περιορισμένον χώρον και ουχί τόμους δια την σχετικήν περιγραφήν είνει υποχρεωμένος να περιορισθεί εις απλήν μόνον αναγραφήν των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού, εχόντων ούτω:

Μίσσες Βατερά του 1935 εξελέγη παμψηφεί η Κυρία Μιμίκο Βασιλειάδου. Μίστερ Βατερός ο κ. Γεώργιος Φωτίου, Μπέμπης Βατερός ο κ. Ελευθέριος Κατσάνης και τέλος Μις Βατερά η Μις Γιοχάνεσμπουργκ, ήτις και δι' εμπνευσμένης προσλατιάς εις την αγγλικήν ηγαρίστησε το κοινόν διυ την δικαίαν προτίμησιν και εκέρασεν την Ελλανόδικον Επιτροπήν ελλείψει σαμπάνιας 2 μποτίλιες μπύρα, τις οποίες όμως ελησμόνησε να πληρώσει αναχωρούσα.

Και τοιουτοτρόπως το μόνον κέρδος που είχεν η Ελλανόδικος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στον χορό του Πλάτανου διασκέδαζε μαίζ μας στην παρέα του κ. Γιάννη Νικέλλη και ο κ. Αλέξανδρος Αντωνόπουλος καθηγητής της οδοντιατρικής σχολής Πανεπ. Αθηνών. Ο ενθουσιασμός του ήταν μεγάλος για την αγάπη που έβλεπε μεταξύ μας και την ωραία ομαδική διασκέδαση. Ενθουσιάστηκε επίσης από την πράγματι εντυπωσιακή εμφάνιση των βρακάδων χορευτών και μας πρόσφερε το ποσόν των 10.000 δρχ. για να ράψουμε πουκάμισα των βρακάδων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας τον ευχαριστεί για την πράγματι ευγενική προσφορά του και ελπίζει ότι θα ξαναδοθεί η ευκαιρία να ξαναδιασκεδάσουμε μαζί.

Το Δ.Σ.

ΜΠΑΤΙΡΟΥΤΟΥΡΙΣΤΟΙΣ

*Του καλουκαίρι ἔρχουντες
πουλοί ξέν' στον νησί
λιγ' όμους είνι πλούσιοι
οι πιό πουλοί είν' φτουχοί.*

*Σα τσ' δεις να βγαίν' απ' το βαπόρ
σαμάρια φουρτουμένοι
αμέσους τους καταλαβαίν'ς
που σ' ιν' μπατηρημένοι.*

*Μέσ' τα σαμάρια έχουννε
τα υπάρχοντά τους όλα
έχουν πάντα μια σκηνή
κι ένα κουμάτ' φρατζόλα.*

*Ψουνίζουν απ' την αγουρά
ψυνμί, κρασί, ντουμάτις
μπαίνουν τσί. σ' ένα μαγειριό
τσι' τρων λίγοις πατάτις.*

*Για να χουρτάσουν πίνουνι
τσ' μπόλικου κρασί¹
ξαναφουρτόνουντι μιτά
στ.' φεύγουν στην εξουχή.*

*Μόλι θα βρουν ακρογιαλιά
στήνοννι τη σκηνή
για να τσιμύθούν άμα βραδυάσ'
μαζί συντσοί θηλυτσοί.*

*Πέφτουν μέσ' τη θάλασσα
ούλ' τους αλαγ' μαλαγ
για ύπνου τσι για φαγητό
έχουνι καν' κουλαγ.*

*Σα τιλειώσ' του συνάλλαγμα
του ρίχνουν στον στιανλίκ
άλλοι πουλούν τον αίμα τους
να κάνουν χαρτζηλίκ.*

*Οι γναίκις στη μιγαλ' ανάγκ'
σα δεν έχουν λεφτά
ανοίγουν τσι τον πουρτουφολ
π' έχουν μέσ' τα μιριά.*

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

Γ. Θ. ΛΑΣΚΑΡΗ 1965

'Οταν ήρθαν στο φως της δημοσιότητας τα απολιθωμένα δέντρα της Ερεσού - Σιγρίου το 1956, οι άνθρωποι του νησιού μας άρχισαν να δείχνουν ενδιαφέρον και να προσέχουν τα κομμάτια των βράχων και τις πέτρες που παρουσίαζαν κάτι το ξεχωριστό. Έτσι βρέθηκε ένας κορμός δέντρου πέρα απ' τον κόλπο της Καλλονής στα Βασιλικά, - για το οποίο μιλώ παρακάτω - και αρκετά κομμάτια δέντρων σ' ένα άλλο τρίγωνο, που μπορούμε νοητά να το τοποθετήσουμε ανάμεσα στα Βασιλικά-Βατερά, δεξιά είσοδο του κόλπου της Καλλονής.

Οι γεωλόγοι του Ινστιτούτου Γεωλογίας και Ερευνών Υπεδάφους της Αθήνας, όπου πήγα για να μου λύσουν τις απορίες που είχα, όταν τους ρώτησα, αν ο γεωλογικός χάρτης της χώρας μας είναι «ακριβής» μου απάντησαν πως για να συνταχθεί ένας τέτοιος χάρτης, πρέπει να περάσουν 100-150 χρόνια. 'Όταν δε τους έδειξα τα κομμάτια των απολιθωμένων δέντρων που βρέθηκαν στην αγροτική περιφέρεια της Βρίσας και Πολιχνίτου και τους είπα πως μεταξύ του ακρωτηρίου Άγιος Φωκάς και Αλμυρόποταμος υπάρχει μέσα σε μάργες, επιφανειακά, λεπτό στρώμα λιγνίτη (Μουσταφά λάκκος), μου είπαν ότι ο γεωλογικός χάρτης της Λέσβου, θα έχει την ί-

'Ετσι τουν καν' τουν τουρισμό
χουρεύουν σ' όλοις τσ' πίστις
ου κόσμους όμους στ' εχ' βαφτίσ'
τσ' λεγ' μπατηρουτουριστις.

Π.Ι.Ι

δια τύχη που θάχουν και οι άλλοι χάρτες, δηλ. Θα ανασυνταχθεί.

Τα απολιθωμένα κομμάτια δέντρων που βρέθηκαν στη Βρίσα πριν λίγα χρόνια κι εξακολουθούν να βρίσκονται και είναι μονοκοτυλήδονα είναι δύο ειδών:

α) Αυτά που είναι σαν τα αποπυριτωμένα της Ερεσού-Σιγρίου, όπως δείχνει η εικόνα αρ. 1, που δεν το ξεχωρίζεις από μια σχίζα (πελεκούδα) ελιάς. Νάνι αράγε ο μακρυνός πρόγονος της σημερινής ελιάς;

Οι γεωλόγοι του παραπάνω Ινστιτούτου απόφυγαν να διατυπώσουν και την παραμικρή εικασία, γιατί αυτό μόνο παλαιοβοτανολόγοι μπορούν να το διαπιστώσουν, και τέτοιοι δεν υπάρχουν στην Ελλάδα.

β) Αυτά που δε μοιάζουν καθόλου με τα απολιθωμένα Ερεσού-Σιγρίου, μήτε ως προς το χρωματισμό, μήτε ως προς τη δομή του ξύλου, μήτε ως προς τον τρόπο της απολίθωσης.

Τα κομμάτια αυτά όπως βλέπει κανείς στην εικόνα αριθ. 2, έχουν άσπρο χρωματισμό, το ξύλο τους (εσωτερικό και φλοιόδα) μοιάζει σαν της συκιάς ή της λεύκας. Η φλοιόδα του ενός κομματιού σ' ένα σημείο του διατηρεί τη γυαλάδα της λεύκας (καβακιού) η δε απολίθωσή τους δεν έγινε με διαπότιση των ιστών τους με διοξείδιο του πυρίτου, αλλά με ανθρακικά άλατα, γι' αυτό και δεν έχουν την σκληρότητα των άλλων.

Κρίνοντας τώρα απ' το σχήμα που έχουν τα κομμάτια (παρουσιάζονται όλα με γωνιές, δεν είναι δηλαδή στρογγυλά κομμάτια) μπορούμε να πούμε, πως δεν μεταφέρθηκαν από μακρυνή απόσταση και θάφτηκαν στα Νεογενή στρώματα της Βρίσας, αλλά μεταφέρθηκαν από κοντά, γιατί αν μεταφερόταν από μακρυνή απόσταση, τα νερά που τα μετέφεραν θα τα αποστρογγύλωναν, όπως γίνεται με τις πέτρες των ποταμών, και των βότσαλων της θάλασσας.

Για να διευκολύνω τους μεθαυρι-

νούς ερευνητές και μελετητές των απολιθωμένων αυτής της περιοχής, σημειώνω πως τα κομμάτια αυτά βρέθηκαν στην αγροτική περιφέρεια της Βρίσας και στις θέσεις:

α) Πατούμενη β) Παλιόπυργος γ) Λαγκάδια δ) Βρυκόλακας ε) Αχλάδια και στη Τραπεριά της αγροτικής περιφέρειας Πολιχνίτου.

Ως το σημείο τούτο η μελέτη μου ήταν στοιχειοθετημένη, οπότε στις 8 του Μάρτη αποφάσισα να επισκεφθώ και δω με τα ίδια μου τα μάτια τον κορμό που βρέθηκε κατά το άνοιγμα των χαντακιών για την ύδρευση του Πολιχνίτου. Συντροφευμένος, λοιπόν, απ' τους φίλους Δημ. Βαλέκο και Δημ. Καρασταμάτη έφθασα με αυτοκίνητο ως τη θέση Ρεπανά ανατολικά του Πολιχνίτου και των Βασιλικών κι απ' εκεί πεζή ανηφορίζαμε διαρκώς προς τα ανατολικά. Η ελιά έχει παραχωρήσει τη θέση της στο γέρικο πεύκο και η μπουλντόζα έχει φέρει στην επιφάνεια κατά τόπους αργύλο με θειαφόχωμα. Όσο ανεβαίναμε η διαμόρφωση του εδάφους γινόταν καταπληκτικά όμοια με του ΒΔ κομματιού του νησιού και προ πάντων της Βατούσας. Απότομες χαράδρες συγκλίνουν δύλες προς τη μεγάλη και βαθειά χαράδρα που το άνοιγμά της καταλήγει στη μικρή κοιλάδα προς τα βόρεια της Βρίσας που το σχολειό της πάνω στο λόφο, φαινόταν στο βάθος (απόσταση 8-9 χιλιόμ.). Τα πετρώματα εναλλάσσονται όσο προχωρούμε και σ' ένα σημείο που λέγεται (χαλατά), νομίζει κανείς πως στο μακρυνό παρελθόν έγινε πραγματική κοσμοχαλασία. Ο σχιστόλιθος είναι το επικρατέστερο πέτρωμα, ενώ ο ασβεστόλιθος δεν φαίνεται πουθενά.

Μια ασυνήθιστη μαύρη πέτρα με λεπτές σταχτιές γραμμές βρίσκεται σε μεγάλους όγκους εδώ κι εκεί, (δεν είμαι σε θέση να την προσδιορίσω), ενώ αποσθρωμένα πετρώματα με λεπτές ρα-

βδώσεις λευκόλιθου σχηματίζουν αληθινά μωσαϊκά. Πλησιάζουμε προς το οροπέδιο της Ρογκάδας (περιφέρεια Αμπελικού), όποτε η βαλανιδιά διαδέχεται το πεύκο. Βρισκόμαστε περί τα 50-70 μ. κάτω απ' τη δυτική πλευρά του οροπέδιου προς το μέρος των Βασιλικών και σε ύψος κατά το χάρτη του Αγγλικού ναυαρχείου 1762 πόδια (578 μέτρα).

Ο κόρμος του απολιθωμένου δέντρου βρίσκεται σε ανοιχτό μέρος πάνω από το ρυάκι που σχηματίζει ο αυχένας και έχει διαστάσεις: μάκρος 2 και διάμετρο 0,65. Δεν έχει κλαδιά, ούτε ρόζους. Οι χρωματισμοί του είναι το ανοιχτό σταχτί, σκούρο σταχτί, ως το βαθύ μπλε προς το μαύρο. Η απολίθωση έγινε με διοξείδιο του πυριτίου. Ανήκει στα κωνοφόρα και μοιάζει για βαλανιδιά. Προς τη μια μεριά φαίνεται να έχει πάθει μερική αποσάρωση και οι κάτοικοι του Αμπελικού, όπως μας είπαν δυο τσοπανόπουλα που μένουν μόνιμα λίγο παραπάνω, εννοούν φεύγοντας απ' την επίσκεψη του δέντρου να παίρνουν κι ένα κομμάτι, χωρίς να καταλαβαίνουν τη μεγάλη ζημιά που κάνουν στην επιστήμη, επειδή είναι το μοναδικό απολιθωμένο δέντρο της περιοχής.

Στην απέναντι πευκόφυτη και βραχόσπαρτη πλαγιά βρήκαμε κομμάτια όμοια με τον κορμό, χωρίς να μπορώ να βεβαιώσω, αν προέρχονται απ' το ίδιο δέντρο ή από άλλα. Ανάμεσα στα κομμάτια που βρήκαμε, είναι και ένα που μοιάζει σαν κι αυτά που βρέθηκαν στις προσχώσεις της Πατούμενης και του Παλιόπυργου της Βρίσας. Προέρχεται δηλαδή από δέντρο μονοκοτυλήδονο. Έτσι ερμηνεύεται τώρα από που προήλθαν τα κομμάτια που βρέθηκαν στην περιοχή της Βρίσας. Η βαθειά χαράδρα που αρχίζει λίγο παραπάνω απ' τη θέση που βρίσκεται ο κορμός και η διάταξη των στρωμάτων που συγκλίνουν όλα προς το Νότο, μα και η υπόλοιπη διάταξη της γύρω περιοχής με επίκεντρο τον 'Όλυμπο της

Αγιάσου, δίνουν την εικόνα της ύπαρξης ενός δεύτερου ηφαιστειακού κέντρου, ενώ το τρίτο θα πρέπει να θεωρείται ο Λεπέτυμνος.

Νομίζω πως με τα λίγα τούτα που γράφω, δίνω στον ειδικό μεθαυριανό μελετητή τα στοιχεία για την παραπέρα γεωλογική και παλαιοντολογική έρευνα και μελέτη.

Προσφορές στον Σύλλογο μας

Γεωργ. Κουλαράς 1000.

DISCO DIONYSOS 5000

Μουσικό Συγκρ. Χαχαδάκη 5000

Βουμπουλή Τασούλα 5000 για την αγορά αιθούσης στην μνήμη του πατέρα της Εμμ. Βουμπουλή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ιωαν. Κατσιγιάννης

Κων/νος Παππάς

Ευστρ. Μπινής

Παναγ. Κανέλλος

ΓΑΜΟΙ

Ο Κυριάκος Καραμήτρος και η Ευαγ. Κοντονάτου παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Ο κ. Σωτήρης Καστρούνης και η δίδα Κων/να Γανώση.

Ο κ. Διονύσης Λαμπρόπουλος και η δίδα Βάσσου Μαρία.

Ο Παναγιώτης Π. Καραμήτρος πήρε το πυχείο Φυσικού απ' το Πλανεπιστήμιο Αθηνών. Του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στη ζωή του.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Κώστας και η Μαρία Κώστα βάπτισαν στην Αγιάσσο την χαρτωμένη κορούλα τους και την ονόμασαν Μυρσίνη.

Ο κ. Κων/νος και η κ. Μυρσίνη Καλατζή βάπτισαν την κορούλα τους Ειρήνη.

Προσφορές του Συλλόγου μας

Για την ανέγερση του καινούργιου εξωκλησίου της Αγίας Αικατερίνης ο Σύλλογός μας προσφέρει το ποσό των 10.000 δρχ.

ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΜΑΡΙΑΣ & ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΩΝ ΣΗΓΙΩΡΓΗ

**προσφέρει εκλεκτο κοντοσούβλι - Σουβλάκια
- εξοχικό - ψητά κοτόπουλα**

Διονύσου 4 - Πλ. Κένεντυ - Χαλάνδρι

Εικ. 1

Μοιάζει σαν σχίζα ελιάς. Βρέθηκε στην τοποθεσία «Βουρκόλακας» της Βρίσας.

Εικ. 2

Δύο χαρακτηριστικά κομμάτια που το ένα έχει και ρόζους. Απολιθώθηκαν με ανθρακικά άλατα και γι' αυτό το εσωτερικό τους είναι άσπρο. Βρέθηκαν στην «Πατουμένη» της Βρίσας.